

1929/10-6
1913

Cirkulär från Amaltheakomitén.

Varför bör Amaltheamännen benådas?

Frågan om möjligheten att utverka amnesti eller såsom det svenska uttrycket lyder benådning av de tre män vilka år 1908 på grund av attentatet i Malmö hamn mot sträjkbrytarfartyget Amalthea dömdes till livstids straffarbete, har föranlett tillsättandet av en komité med uppdrag att rikta en hänvändelse till behjärtade män och kvinnor om anslutning till nämnda syftemål. Komitén ämnar senast under nästkommande riksdag till konungen såsom benådningsrättens laglige handhavare framföra uttrycket för folkets önskan i denna sak.

För att fullt fatta grunderna för en sådan benådning fordras att man betraktar frågan ur allmänmänskliga synpunkter.

Världshistorien lär oss att den mänskliga utvecklingen försiggår under sporadiskt brytande av rättsprinciper, vilkas helgd fastslagits genom samhällets lagar. Man skulle därav kunna antaga, att utvecklingen försigginge genom en kedja av brott. Det är dock icke alldeles så. Men utvecklingen kan icke försiggå utan brott! Handlingar av revolutionär innebörd har i alla tider verkat tändande på människornas sinnen och vunnit historiens godkännande, där de betytt en rättsskipning över lagen. Och även där så icke varit fallet, ha vissa brott mot lagarna städse betraktats på ett särskilt sätt, så snart de haft politisk karaktär. Ingen doktrinär advokatyr skall kunna bortskymma att politiska brott innebära ett mer eller mindre medvetet, mer eller mindre trevande försök att ändra rådande samhällsförhållanden och nå fram mot det ideal av mänskligt samliv, som nöden, fattigdomen och det politiska förtrycket i världen låter oss drömma om med allt hetare längtan. Vi är icke skapade för att lida enbart och alldeles icke att lida av nedbrytande och låga orsaker sådana som proletärens villkor medför, i industrialismens århundrade.

Vi tror att vi icke som nation skall bli mindre, om vi i likhet med despotiskt styrda folk vill i något enstaka fall ha benådningsrätten tillämpad, där straff enligt gällande lag skulle drabba strängare än rättskänslan medger.

Vi tror att vi därigenom tvärtom skall komma i bättre samklang med den storslagna rörelse av social höjning som fyller världens människor i denna stund med framtidstro och hopp! Vi tror att vår stämma skall tala ett språk som blir förstått varhållst på jorden människor kämpa för sin frihet och sitt bröd, om vi vädja till landets styrelse att genom amnesti återskänka friheten åt Nilsson, Rosberg och Stern.

Vi manar därför organisationer och enskilda att kraftigt bistå oss i arbetet med insamlande av namn å vidföljande listor, så att petitionen må bli ett uttryck för vad de breda lagren känner och vill i denna sak.

Sakens framgång kräver att vi icke skyggar tillbaka för användande av de former vilka enligt gammal hävd är föreskrivna för varje framställning till den högsta dömande myndigheten i landet. Ett åsidosättande härav skulle uppenbarligen tydas på ett för vårt syftemål ogynnsamt sätt. Vidare vill vi framhålla att det givetvis är av ofantlig vikt, att envar som mottager en petitionslista för insamling av namnteckningar, garanterar att namnen egenhändigt tecknats å listan.

Så snart en lista fullteknats torde den skyndsamt insändas till *Amaltheakomitén, Stockholm.*

Einar Ljungberg
ordförande

Herman Bring

Carl Cederholm

Axel Holmström

Arvid Johansson

Herman Möller

Falmar Wikstén

Henning von Melsted

Carl Romanus

Komitérade utsedda å gemensamt möte med Stockholms Arbetarorganisationers styrelser den 10 april 1913.